

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante X

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

inquit Lini. in ipso maris fluminisq; ofinio vt totius mundi opes illo veluti maritimo vrbis hoipino reperient. Ab hac ostiensis dicti ostiensis ager: ostiensis porta romę eo qd ostia verius ducatur. Ea nunc sancti Pauli porta appellatur.

Ostiatim. per singula ostia. Quintil. Nec sectanda singula et velut ostiatim pulsanda.

Ostiarus. ostij custos. Luins se. est ostiaria: vt ancilla ostiaria in euangelio.

Ostracium. latine testa grece ostrakon. Vn̄ testaceū pauimentū vulgo nūc ostracū vocat. Dic ostracismus relegationis gr̄is. Nā ciuitates antiquis qd pplari statu regebant eos qd supercellere videbant vel pp diuitias: vel pp amicos alienāne potētā ex ciuitate relegare solebāt ad ips: sic docet Arist. li. iij. poly. Athenienses vō exilio decēnali multare vsueuerāt potētes nimis et excellētes gl̄ia viros. Et h̄ exili. gr̄is ostracismō appellauerūt qd reptus ē nō ad castigādā iprobitatē: sed ad potētā moderādā. Ostracismus at ab ostraco. i. calculo sine testula nomē sortit: ē qd in hūc modū athēnis pagebāt. Ostracium viritim in exilio dabāt qd in qbus nomē illius pscriberat quē vrbē cedere voluisset. Magratus vō qd huic negotio p̄erant vniuersos sil calculos receiebāt qd nisi sex milia numerū excessissent nihil s̄ctū eē idicabāt. Ubi vō vltimū nūerū repertus fuisset eū decem annos exilio afficiebāt. h̄ ostracismō tēmisstocles Lymō et Aristides multati fuere. De Aristide legimus cū iuxta eū qdā rusticus illiterat: federet ipsi Aristide. testam dēdisse vt nomen suum scriberet. Admiratus in aristides iterrogauit nūqđ istū cognosceret. Minime inquit. Sed qđ certi ita sentiunt ego quoq; ita censo eū esse dammandum. Hoc latini testularis exilium vocant.

Ostrū muricis siue conchylij ac purpure color. Conchyliū enī murer et ostrū in eadē significatione sumunt. Virg. Lyrig ardebat murice lena. Idē vt gēma bibit et sarrano dormiat ostro. Iuue. Non ego nō fugiam conchyliā. i. murice infecta. Excipit tñ ostrū a cōchyli marino et quo purpura inficit. Luins vt Uict. inquit nō minores sunt qd ceterarū rep̄ nām cōsiderantib; admiratiōes qd h̄ non in oibus locis quibus nascatur vni? generis colorē sed solis cursu nāliter tēperet. Itaq; qd legit i poto et gallia: qd be regiones sunt prime ad septentrionem et occidentem inuenitur lincū. Quod aut legitur ad equinoctialem orientē et occidentem inuenitur violaceo colore Quod vero meridians regionibus excipitur rubra p̄creatur potestate ea cōchyliā cui sint recta ferramenta circa scindunt et qbus plagis purpurea sanies vt lachryma pfluens excussa i mortariis terēdo cōparatur. Et qd ex cōchyliā marinarū testis eximif iō ostrū est vocatū. Igit Muricis siue cōchylij liquor qd et ostrū dī tēperatura artificis adhibita fere purpure? fit hoc ē in violaceuz tendens. Sed hęc apud auctores cōfunduntur. Muricē et ostrū et tyruū p purpura ponētes. Sciendū quoq; est qd cōchē et ostrēa dīr firmioris testē p̄fices. Cōchē que testam leuē habent ac politam vniiformiter rugatam siue denticulatam.

Ostrea que a spaz scabrazq; testā h̄nt: q̄uis gr̄ialr ostrea quoq; cōchē dicatur. Item que ex vno tñ latere testā h̄nt. alteros scopulis aut lapidib; alterine materie adberet. Nā testē ipe duriores pprie cōchē dīr q̄les sunt cōchlear. Seneca. Quid ostrēuz sapiat: qd multus optime nosti. Dicta ostrea a greco. Nā sicut nos a testa testitudinē vocamus siue aial qd veluti testa textū est: siue id gr̄is edificij qd ex testa est cōpositū. vel ad testitudinis similitudinem factū. Sic greci ostreā: αωτο- τογ ostrakon. nomiauerūt. Dīr ē ostrēg se. ge. Hel. Ostreę senescēte luna i vberē macre tenues eructe sunt. crescēte luna pinguescūt. Spondylus dīr callosum illud rotūdū albicās qd iutus bz i medio a similitudine spōdyli qd nos verticulū dicimus. Nā reliqua caro circūpersa lacina dicitur.

Ostreatus. a. um. ponit p dīro atq; aspo. Plau. Itaq; iam qđ ostreatum tergum vlcerebus gestat.

Ostrineus. a. um. qđ est ex ostro.

Ostus cū suis cōpositis exosus et posus pticipia sunt: siue participioz mō capiunt. De qbus in dictione perosus. Jungitur

aut vsus cū actō et actiue sumit: vt osus sum. osus exosus est p odi odisti odit. Participiū quoq; futuri tēposi vsurus et osor verbale ab osum supino fuit que festus ab odio sumit. h̄ nō fit in vsu. Plau. in am. Inimicos semp ofa sum obueri. i. odi. Osurus. L. in Lel. Negabat vllam vocem inimicio rem amicitie potuisse reperiri qđ eius qui dixisset ita amari oportere vt aliqñ esset osurus osor. Plau. in aff. Dadidum nihil icontinētē atq; osorē vrozis sue. i. qd odit vrozē suam. Sciēdū qd in osus terminata qdā significat babundinē siue vebemētiā copiāue: aut affectionē: vt aiosus: igenosus: neruosus: saxosus: aquosus: qd h̄z copiā saxoz nertoz: ingenij: ai Uinosus: libidinosus: mulierosus seditiosus factiosus qui amat vinū libidines mulieres seditios factiosus. Quędam actionē: vt studiosus stomachosus et meliosus: qd operam dat studio: qd stomachos: qd et meliā facit. Quędā passionem vt oiosus: inuidiosus qui habet odio et cui inuidet. Quędā actiue et passiuę accipi possunt: vt formidolosus laboriosus operosus voluptuosus religiosus.

Otides. anicūq; pdicibus similes que breui volatu cito lassant.

Otbyz mons thessalię.

Otbyzades nomen lacedemonij viri tā p̄mē qđ tertie decli. est.

Ouis. a greco oi et interposita. u. pp biatū significat pecudem. Ovinus. na. nū. qđ ex oue ē. vt pellis ouina a quo ouillus. la. lū. Ouillos. a. um. P̄ly. li. xii. Quin et ouillo fimo vti quā aliud b̄r beferet. diminutiuum est ab ovinus.

Ouile. locus in quo oues morari solent.

Ouiaria. g. ouium multitudo. Carr. in prologo lib. ii. de reruf. quod eo facilius faciam qd et ipse pecuniaris buni grandes in apulia ouarias: et reatino equarias.

Ouarius. a. um. possessiuū ab oue deriuatū. Lol. li. viii. Et quis de ouarico satis dictū est: ad caprinū pecus nunc reuertar.

Ouicula diminutiuum significat paruam ouem.

Ouum ab oue. interposita. u. euphonię causa.

Ouo. as. letor. et letitia vociferādo seneca: edo demōstro. Liu. lib. i. Romani ouantes ac gratulantes. Doxtium accipiunt eo maior cum gaudio quo prope metum res fuerat.

Ouatio: vt est ab ouo. as. sigt puū triūphū que faciebāt ouātes qd nō in curru sed pedes ouali corona redētes ex pugnam cū bellū nō erat indictū: vel sine sanguine s̄ctum. Ab obe gaudētiū interiectione: vt sit ouatio qđ obatio. Iuue. Satur est cū picit Hora. obe bacche. Uel a voce militū que fiebat geminata. oo. littera p̄ interpositionē. u. euphonię cā. Utantes ab ouū sit sigt tēpus quo gallinę oua faciūt vt vernatio melatio pullatio. P̄ly. Lerta luna capiendum censent tanq; congruere ouationem et serpentium humani sit arbitrij.

Ouatus. a. um. qđ est in similitudine oui factū. P̄ly. Alise turbina tio pyri: alius ouata spēs cen maloz aliqbus. Dinc onatū aux ouo auratū qñ oui albo antea illinito gra ac marmorea auri et argēti laminis decorent. Nec obstat qd ouū hēat primā lō gā. P̄leraq; enī deriuatiua p̄mitioz nāz nō seruāt. Perit. Dinc illud subijt auro sacras qđ ouato perducis facias. Hoc P̄ly. li. xix. v. de marmorib; loquēs inuenere vt cū inqđ. Ut ouatus eēt numidicus vt purpura distingueref sinuadicus. Nōnulli ouatū aurū dici aunt: ouatiōe victoriaz qđ sitū: vel ingens et copiosum quantum ouationibus comperatur.

Oualis et hoc ouale: quod ad ouationes pertinet: vt Oualis corona que ex myrto fiebat.

Oxus. amnis ortus i lacu oria vt inqđ Prol. sine Oro vt Soli.

Orys. masculini generis et ory. neutri indeclinabile acutum cū tum et veloz significat. Oxos neutri generis siue oreos acetum orys. idis pro vase aceti.

Orya. grece. acutus accentus latine dicitur.

Orybaphum: latine acetabulum. ab aceto habet pe. cot.

